

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 160.

Anden Session.

58de Møde.

Fredagen den 10de Januar.

(Fortsat).

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg kan heller ikke, saaledes som det ogsaa er udvirket af den ærede 5te Landstingsmand for første Kreds (Vesteb) see, at der opnaaes noget andet Resultat ved Forslaget, end det, som Loven selv allerede tilsigter, nemlig at overføre Udgifterne til Hestenes Anskaffelse virkelig paa Statskassen; thi igjennem Remonteringspengene udredes jo Udgifterne i Tidens Længde virkelig af Statskassen. Hvad angaaer den Uklarhed, der let kan fremkomme med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem Eiendomsretten over Hestene tilkommer, forekommer det mig klart, efter Lovens Bestemmelser, at, naar Hestene eengang ere udleverede til Districterne, da er med Hensyn til Districtshestene Eiendomsretten hos Districterne, og, naar Hesten forgaaer, gaaer den tabt for Districtets Regning, og, naar den skal sælges og kjøbes, skeer det paa Districtets Regning. Der er vel ikke tildeelt Districterne nogen ubetinget Ret til at sælge Hestene, ialfald maa der indhentes Tilladelse dertil, men den almindelige Regel er, at de ikke kunne sælges; men, naar Hestene skulle sælges, saa tilfalder Kjøbesummen Districterne, saa det er klart, at Eiendomsretten oven den enkelte specielle Hest er hos Districterne. Hvad angaaer Forholdet, der vil indtræde med Hensyn til de Heste, der nu foreslaaes at kaldes Foderheste, da er Eiendomsretten over den specielle Hest hos Staten, og den forgaaer for Statens Regning. Hvad angaaer de Uliggheder, som kunne fremkomme mellem de forskellige Districter med Hensyn til, at det ene kan være heldigt, det andet uheldigt i at holde sine Heste vedlige, maa jeg gøre opmærksom

paa, at det er et temmeligt stort Antal Heste, som Udredningsdistricterne have at stille, og Chancen for Hestenes Liv og Død vil saaledes fordele sig paa et stort Antal for hvert District. Der er altsaa ikke Grund til at antage, at det ene District vil blive prægraveret fremfor det andet. Det staaer jo til vedkommende Communer, om de ønske at blive oprettede til specielle Districter; det skeer kun, naar de udtrykkeligt ønske det, og, naar de da selv ville overtage Ansvaret og Hazarden for Hesten, maa det jo være deres egen Sag, og de kunne ikke klage over, at det kan blive mindre fordelagtigt, det kan man ikke indseaae for. Det legale Forhold er større Districter, hvorved Hazarden taber sig i Særdeleshed, naar der er Tale om Forhold, der gaae igjennem en Række Aar, og i Løbet af hvilke der stadigt udbetales Remonteringspenge. Derved ville de Summer, der oppebæres, indeholde Skadesløsholdelse for Districterne for det Tab, som de maaskee i et enkelt Aar have hadt med Hensyn til Hestenes Anskaffelse. Jeg formaaer saaledes ikke at indsee, at Forslaget, hvorom der tales, er retfærdiggjort ved den foregaaende Argumentering. Forsaavidt der er sagt, at det er støttet paa det Forslag, som Udvalgets Majoritet har foreslaaet med Hensyn til visse Heste, er det vist nok, at dette Forslag er i og for sig en Afvigelse fra Lovforslaget, men det er begrundet paa, at der med Hensyn til disse Heste for Diebliffet, saaledes som Udvalget har foreslaaet det indtil den almindelige Armeeargamentering, kun er Spørgsmaal om en kort Periode, og for denne korte Periode har Krigsministeren erklæret sig villig til at gaae ind paa Forslaget paa den foreslaaede Maaade, skjøndt det vilde være høist betænkeligt, naar det skulde gjælde i en længere Periode. Men, fordi en saadan Indvirkning indrømmer en enkelt